

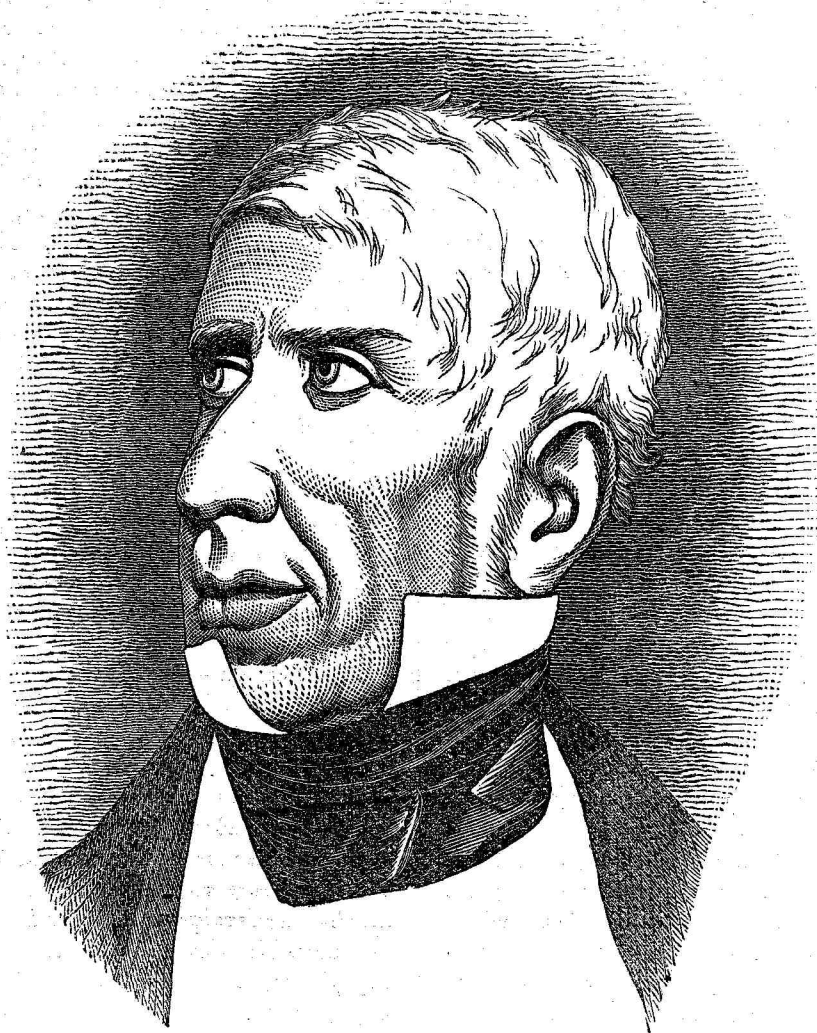
ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΜΠΕΛΙΟΣ

Ὁ Ἰωάννης Ζαμπέλιος, ὁ τραγωδοποιὸς τοῦ Παλαιολόγου καὶ τοῦ Ἀγδρούτσου, ἐγεννήθη ἐν Λευκάδι τῷ 1787, ἐκ γονέων συγκαταλεγμένων μεταξὺ τῶν πρώτων τῆς Λευκάδος οἰκῶν, ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πλούτῳ.

Τῷ 1804 ἐνδακρυσ ἀπεχαιρέτα ὁ Ἰωάννης τὴν πατρικὴν στέγην, πλέων ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ὥραίας Βενετίας, ὅπου ἐζήτει εὐρυτέραν πνευματικὴν τροφὴν

δαρος, δεχθεὶς μόνον τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἐν Πίσῃ Ἀκαδημίας.

Ἀλλ' ἡ Ἰταλία ὑπῆρξε διὰ τὸν Ζαμπέλιον ἡ γῆ τῆς ποιήσεως, ὁ βωμὸς τῶν ὀνείρων, τὸ πῦρ ἐστιαδῶς ὅπερ εἰσδύσαν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ νεανίου κατέκαυσε τὰ ἐνυπάρχοντα ἐκεῖ σπέρματα τῆς ζωογόνου εὐφυΐας. Ἐκεῖ ὁ Ζαμπέλιος συνεδέθη φιλικῶς μετὰ τοῦ ποιητοῦ τῶν Μνημάτων Φωσκόλου, μετὰ τοῦ ποιητοῦ Μόντη ἔμετὰ τότεων ἄλλων σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ἐν τῷ ἐκεῖ πανεπιστημίῳ τῆς Βονωνίας. Δυστυχῶς ὡς ἐν τῇ αὐτογραφίᾳ του λέγει ἡ ἐπιστήμη τῆς νομικῆς, ἣν ἐξελεξάτο δὲν ὑπῆρξε τὸ ὄνειρον τοῦ ποιητοῦ, διότι τὰ βλέμματα του εἶχεν ἐστραμμένα πρὸς τὴν φιλοσοφίαν εἰς ἣν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς εὐρισκόμενος ἐν Πίσῃ ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας Φραγκίσκος Σακκέτης τῷ προσέφερε τὴν ἑδραν τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Λυκείῳ τῆς Λούκας, ἣν ἀπεποιήθη ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πατρικὸν ἔ-

Μόνον εἰς μοχλὸς ἔλειπε τέλος, μία ἰσχυρὰ δόνησις ἵνα ὁ Ζαμπέλιος ἀνέλθῃ εἰς τὸν κόσμον τῆς ἰδανικότητος καὶ τῆς ποιήσεως. Καὶ ὁ μοχλὸς ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ὁ ἰδιότροπος Ἀλφιέρης, καὶ ἡ δόνησις ἡ τραγωδία αὐτοῦ ὁ Τιμολέων.

Ἦδη ὅμως ἦλθεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀνυψώσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐβρουχᾶτο ὡς λέων, ὑποθάλλουσα εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς τὸ ζωογόνον τῆς ἐλευθερίας πῦρ, τὴν δᾶδα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως.